

در این یادداشت از مسئولان خواسته شده تبلیغات شبانه‌روزی بارشی ایدئولوژیک را به نفع اخلاق مدنی و ایجاد فضا برای کمپین‌های اجتماعی نوجوانان کم کنند.

روزنامه اطلاعات در واکنش به تجمع نوجوانان در شیراز:

جمع نوجوانان شیراز در پی یک فراخوان یا به قول آقایان، سازمان‌دهی توسط دوسه سرتیم نشان داد که زیر پوست لایه‌هایی از جامعه چه دمل‌هایی منتظر یک نیشترند.

به گزارش اسپادانا خبر، محمدعلی فیاض‌بخش در یادداشتی در روزنامه اطلاعات نوشته است:

به عنوان معلمی با دیرینه‌ی چهل‌ساله‌ی کار با کودک و نوجوان فقط یک عریضه‌ی التماسیه (!) و کوتاه خدمت دوستانی دارم که دوباره موضوع را به قهر و اشتلم پیوند زدند و آن این‌که: راهش این نیست؛ همین!

(البته در دانش‌سازان دادستان‌کل را ستودم که روزنه‌ی دیگری را در مواجهه با این ماجرا گشود).

کمی صبر داشته‌باشید! محرم نزدیک است و مراسم مختلف به خصوص در دهه‌ی نخست در پیش؛ نیازی هم به فراخوان یا سازمان‌دهی‌های سرتیمی (!) نیست. خواهید دید همه‌ی این بچه‌ها در تجمعات مربوطه‌ی مناسب آن ایام با پوشش درست و رفتار نسبتاً مناسب‌تر شرکت خواهند کرد. این سخن نه به معنی آن است که این معصومان بالقوه لزوماً روح مراسم دهه‌ی نخست محرم را درک می‌کنند- همان‌گونه که از روح تجمعاتی از جنس هفته‌ی پیش هم بی‌خبرند- بلکه نشان آن است که در صدد تخلیه‌ی انرژی خود هستند؛ فعلاً مناسبت خردا رهایی از امتحانات بوده‌است و عن‌قریب مناسبت محرم حضور در آیین‌ها؛ این نکته‌ی ساده را چرا این‌قدر پیچیده می‌کنیم!؟

سرتیم‌های فراخواننده را بی‌خیال شوید! این به اصطلاح سرتیمان اگر توان اثرگذاری و عُرضه‌ی کاری شکننده و پر پژواک را داشتند تا کنون دست به کارهای ساختارشکن‌تر و کارستان‌تری زده‌بودند؛ از جنس تلاطمات اجتماعی امنیتی، از آن نوع که هر سه‌چهارسال یک بار در خیابان‌های پاریس و مارسی یا استادیوم‌های لندن و گلاسکو می‌نگریم.

- به عنوان یک پدر می‌گویم:

با گفت‌وگو و صرف وقت احترام‌آمیز و محبت‌انگیز و همراهی با دلخواسته‌ها و تفننات معمول و معقول فرزندان، دوست‌پسر دخترتان شوید و از همسران بخواهید دوست‌دختر پسران شود.

- به عنوان یک معلم عرض می‌کنم: رفیق شاگردانتان شوید و با تیپ اسپرت با آن‌ها به سینما و تئاتر و کنسرت و باشگاه ورزشی بروید.

- در خیالم در جایگاه یک امام جمعه می‌نشینم و می‌گویم: با زبان لُین و نرم و با بازگویی سیره‌ی مدارا جوانه‌ی امامان شیعه، آن دیگر چهره‌ی دین را- که مدارا و محبت و نُصح احترام‌آمیز است- بازگوید هرچند معتقدم چهره‌ی دین جز این نیست؛ بالاخره به گوششان می‌رسد!

- در اوهامم بر کرسی رؤیایی مسئولیت تقنینی و اجرایی جلوس می‌کنم و تقاضا می‌کنم:

اگر فرصت توسعه‌ی فرهنگی یافتید خارج از چارچوب‌های ایدئولوژیک مجال ورزش همگانی و آسان و ارزان را برای نوجوانان فراهم آورید و به جای تمرکز بر بارش یکسویه تبلیغات حزبی با معتبر دانستن «تفاوت» در ناموس آفرینش به وجه انتخاب‌گری و وجهی تنوع‌جویی نوجوان و جوان ایمان بیاورید.

- از جایگاه هرگز دست‌نیافته‌ی یک صلاح‌اندیش اجتماعی و البته یک محصل روان‌شناسی عرض می‌کنم: تبلیغات شبانه‌روزی بارشی ایدئولوژیک را مدتی به نفع اخلاق مدنی و ایجاد فضا برای تعاون‌های جمعی و کمپین‌های اجتماعی و میدان‌دادن به حضور هویت‌ساز و غرورآفرین نوجوانان کم کنید. در مدارس، خسته‌ی تکالیف بارشی و تلقینی دینیشان نکنید. به موی سر و ناخن و ابروی دختر و پسر دهکده‌ی جهانی بی‌در و پیکر امروز گیر ندهید در عوض با او رفیق و همدل شوید و امکانات تخلیه‌ی انرژی‌اش را در ورزش و سفر و باشگاه و مسئولیت مدرسه‌ای فراهم کنید و امنیت گردش و تفریح سالم و خوش‌خلقی و دوری از بیم حساب و کتاب خیابانی و «ارشادی» را به او هدیه نمایید. مطمئن باشید نوجوان این مرز و بوم در شاکله‌ی خلقتی و سنتی و تربیت مرز و بومی‌اش چند ده‌گام جلوتر و هوشمندتر از دیگر هم‌صنف‌هایش در جوامع دیگر است.

وقتی او را از نشاط آب‌بازی باز می‌دارید قاعدتاً در بزنگاه‌هایی باید آتش برون‌ریخته از جانش را خاموش کنید؛ به قول علمای سلف، بيله ديگ، بيله چغندر!

برچسب‌ها: [\[1\] حجاب](#)

[\[2\] رسانه](#)

[\[3\] فرهنگ](#)

[\[4\] نیروی انتظامی](#)